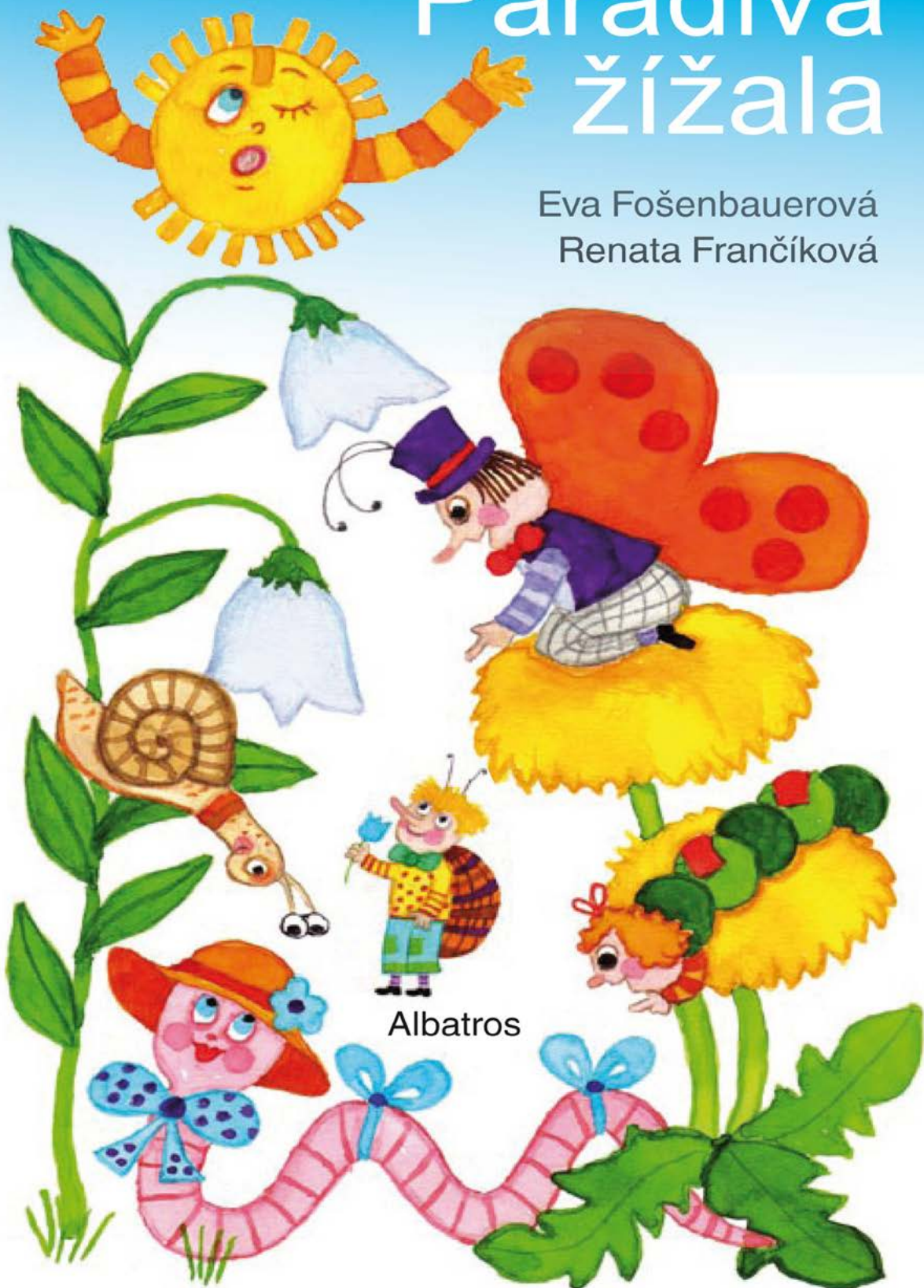

Parádivá žížala

Eva Fošenbauerová
Renata Francíková

Albatros

Parádivá žížala

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.albatros.cz

www.albatrosmedia.cz

Eva Fošnbauerová, Renata Francíková

Parádivá žížala – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Albatros

Parádivá žížala

Parádivá žížala

Eva Fošenbauerová
Renata Frančíková

Albatros

Autorkou většiny textů je Eva Fošenbauerová, která dříve publikovala pod jménem Eva Štanclová. Některé pohádky napsala ilustrátorka Renata Frančíková (uvedeno v obsahu).

© Eva Fošenbauerová, 2017

© Renata Frančíková, 2017

Illustrations © Renata Frančíková, 2017

ISBN tištěné verze 978-80-00-04805-5

ISBN e-knihy 978-80-00-04864-2 (1. zveřejnění, 2017)

Jaro

O hloupé žížale

Bylo takové teplé a slunné odpoledne. Všechna zvířátka odpočívala někde v chládku, motýli nepoletovali, broučkové nešmejdili, i ty žížaly byly schované. Jenom jedna, která si myslela, že je nejkrásnější a nejchytřejší, se rozhodla, že v tom vedru půjde na výlet. Jmenovala se Anežka. Vzala si na cestu slušivý klobouček, na krk si uvázala puntíkovanou mašli, jenom sluneční brýle nemohla najít. Takto vyparáděná se vlnila trávou. Tu a tam do někoho vrazila, žížala Anežka totiž velmi špatně viděla. Občas nějaký brouček otevřel oko a pomyslel si – ó, jak je hloupá, že se jí chce v tom horku někam pachtit. Ale nechal ji být.

Jak se Anežka kroutila a vlnila mezi trávou a kytičkami, narazila na něco, co v životě ještě neviděla. Byla to funicí chlupatá hora. Ale co to, ta hora se hýbe! Z té hrůzy se Anežka natáhla jako špagát. Ani se nepohnula. Ta chlupatá hora byla psí holčička jménem Anynka. Rozvalovala se na louce, měla ráda sluníčko jako všechna štěňata. Ejhle, co to vidí, špagát s kloboukem a mašlí. Vykulila oči a vyplázla na to jazyk, nic. Štěkla, a zase nic. Hrábla pacičkou, ale ta směšná věc se vůbec nehýbala. Olízla ji, moc jí nechutnala. Hrát si to nechtělo, tak to nechala být.

Zkoprnělá Anežka se vzpamatovala, upravila si klobouček i mašli a vydala se na cestu domů. Lepší je zůstat mezi kamarádkami než být zašlápnutá funicí chlupatou horou. Pomalu se vracela, již hodně unavená. Mašle se jí rozvázala a klobouček ztratil na slušivosti. Doma ji moc nepřivítali, jenom řekli: „Ty jsi ale hloupá žížala.“

Anežka raději zalezla do nejhustší trávy, aby se vyhnula té největší ostudě ve svém žížalím životě.